

อุทธรณ์ก่อนทำผิด

เพราะรักจึงต้องบอก
บอกก่อนที่ใครบางคนจะทำผิด

ฉบับที่ ๒๒ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

“เคยสงสัยหรือไม่ว่า การเล่นแชร์เป็นการทำผิดวินัยหรือไม่” เมื่อได้เห็นคำถามนี้ เชื่อว่าหลายคนเคยสงสัยกันในเรื่องนี้และยังคงสงสัยเรื่อยมา ก่อนที่เราจะคลายข้อสงสัยนี้ เราขอเสนอความเป็นมาของการเล่นแชร์เสียก่อน การเล่นแชร์นั้นมีประวัติอย่างยาวนานโดยเริ่มมีในหมู่ชาวจีนที่ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลทางการเงินซึ่งกันและกัน เพื่อนำไปใช้เป็นทุนหมุนเวียนทางการค้าหรือเพื่อการบริโภค และได้ขยายการเล่นแชร์ออกไปอย่างกว้างขวาง โดยส่วนมากพบว่ามีการเล่นแชร์ในประเทศที่เริ่มพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรม ส่วนการเล่นแชร์ในประเทศไทยได้มีการเล่นมานานแล้ว และแพร่หลายในประเทศไทยก่อนมีการจัดตั้งสถาบันการเงินต่างๆ ทั้งหมด แต่ไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นในสมัยใด หลายคนเชื่อกันว่าเริ่มมีในหมู่พ่อค้าชาวจีนซึ่งมาติดต่อกับไทยแล้วแพร่หลายไปสู่ชาวบ้าน*

ปี พ.ศ. ๒๔๙๘ รัฐบาลไทยเริ่มมองเห็นอันตรายของการเล่นแชร์ เนื่องจากการเล่นแชร์ เป็นการที่คนกลุ่มหนึ่งเข้าร่วมกันจัดตั้งเป็นวงแชร์และออกเงินเป็นรายเดือน หรือตามแต่ตกลงในแต่ละรอบการออกเงิน โดยออกคนละเท่าๆ กัน รวมเข้าเป็นเงินกองทุนกลาง แล้วนำเงินกองทุนนั้นไปใช้สอยโดยมีการประมูลเงินกองทุนนั้น ด้วยการเสียดอกเบี้ยถือตามลำดับที่ใครจะเป็นผู้ประมูลได้ดอกเบี้ยในอัตราสูงสุดประจำรอบนั้นๆ และเนื่องจากมีเจ้าหน้าที่ของรัฐนิยมเล่นแชร์อย่างแพร่หลายกัน การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐไปร่วมเล่นแชร์ในลักษณะดังกล่าวย่อมก่อให้เกิดหนี้สินขึ้นได้ เนื่องจากได้ใช้เงินเดือนไปลงทุนและเมื่อประมูลด้วยดอกเบี้ยที่สูงเพื่อให้ได้เงินกองทุนไปใช้สอยแล้ว ในเดือนต่อไป ก็ย่อมขาดแคลนเงินสำหรับใช้สอย อันจะก่อให้เกิดการทุจริตขึ้นได้ง่าย ดังนั้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐเล่นการลงแชร์ ตามหนังสือที่ น.ว. ๑๒/๒๔๙๘ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๔๙๘ และถือว่าผิดวินัยฐานเล่นแชร์

*ที่มา การส่งเสริมและควบคุมธุรกิจแชร์ โดย นางอรดี ทรัพย์ทวีชัยกุล

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ คณะรัฐมนตรีเห็นว่าขณะนั้นได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งกำหนดให้การเล่นแชร์ไม่ถือเป็นสิ่งผิดกฎหมาย และการเล่นแชร์ของประชาชนทั่วไปที่มีได้ดำเนินการเป็นธุรกิจสามารถกระทำได้ตามที่กฎหมายกำหนด จึงเห็นควรให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการห้ามเจ้าหน้าที่ของรัฐเล่นการลงแชร์ อย่างไรก็ตาม เห็น ควรให้ผู้บังคับบัญชาควบคุมดูแลผู้ใต้บังคับบัญชามีให้หมกมุ่นหรือเอาใจใส่เกี่ยวกับการเล่นแชร์ในสถานที่ราชการจนเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการหรือแตกความสามัคคีหรือเป็นหนี้สินโดยไม่สมควร

ดังนั้น ในปัจจุบัน แม้การเล่นแชร์ในแวดวงราชการ จะสามารถกระทำได้ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่เป็นความผิดวินัย แต่หากหมกมุ่นหรือเอาใจใส่เกี่ยวกับการเล่นแชร์ในสถานที่ราชการจนเป็นเหตุเสียหายแก่ราชการ ก็ยังคงเป็นความผิดวินัยและสามารถดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบที่มีในฐานอื่นได้ *เพราะรักจึงบอก บอกก่อนที่ใครบางคนจะทำผิด*

จัดทำโดย : นายกฤษฎา กนกกุลชัย
พนักงานคุมประพฤติปฏิบัติกร
กลุ่มวินัย กองบริหารทรัพยากรบุคคล กรมคุมประพฤติ